

Alkotmányt az ügyfél személyesen hozta be.

a Debreceni Ítéltábla útján	
az Alkotmánybíróság részére	
1015 Budapest Donáti utca 35-45.	
Tisztelt Alkotmánybíróság!	
Alulírott	

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Dokumentum szám: IV/1789-0/2014	Érkezett: 2014 OKT 29.
Példány: 1	Kezelőiroda: mi
1 + 3 db	

DEBRECENI ÍTÉLTÁBLA	
Érkeztetés: 2014 OKT 25.	Példány: 1
Ügyirat száma: Pk. II. 20746/2014/3	kiegészítés: 1

[redacted] a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. § (1) bekezdése és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, állapítsa meg, hogy a Debreceni Ítéltábla 2014. október 22-i keltezésű, Pk.II.20.746/2014/3. számú végzése alaptörvény-ellenes, és semmisítse meg azt, mivel a végzés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A Debreceni Ítéltábla Pk.II.20.746/2014/3. számú végzése 2014. október 22-én született meg, így a törvényes határidőben nyújtom be az alkotmányjogi panaszt. A bírósági döntés az Abtv. 27. §-ának alkalmazásában a bírósági eljárást befejező döntés, hiszen az eljárást jogerősen lezárta.

Az Ítéltábla végzése az általam előterjesztett fellebbezést utasította el érdemi vizsgálat nélkül, így az alábbiakban részletesen kifejtettek szerint a jogorvoslathoz való jogomat sérti a bírósági döntés. A döntéssel szemben további jogorvoslatnak a Ve. 232. § (5) bekezdése alapján nincs helye. [A választási eljárási jogorvoslati rendszer speciális jellegére tekintettel természetesen semmilyen bíróság előtt nincs folyamatban az ügyemben semmilyen eljárás (perújítás, felülvizsgálat) sem a Kúria előtt, sem másutt.]

Az alábbiakban részletesen kifejtett alaptörvény-ellenesség a bírósági döntést érdemben befolyásolta, hiszen arra tekintettel utasította el a fellebbezést érdemi vizsgálat nélkül az Ítéltábla. Ezen túl pedig álláspontom szerint a választási eljárásban a jogorvoslathoz

való jog szempontjából alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy egy választási iroda "átminősíthet-e" saját hatáskörben egy jogorvoslati kérelmet olyan módon, hogy ezzel a jogorvoslat előterjesztésének feltételei a benyújtást követően megváltoznak.

2. A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Területi Választási Bizottság (a továbbiakban: TVB) a 82/2014. (X.17.) számú határozatában egy választópolgár által benyújtott kérelmet – azt kifogásnak minősítve – a Ve. 214. § (1) bekezdés alkalmazásával első fokon bírált el. A határozat egyértelmű jogorvoslati záradékot tartalmazott, amely szerint azzal szemben a Nemzeti Választási Bizottsághoz előterjesztett fellebbezésnek van helye. A jogorvoslati záradéknak megfelelően a Nemzeti Választási Bizottsághoz címezve a törvényes határidőben fellebbezést nyújtottam be, amelyben a személyes érintettségemre nem hivatkoztam, hiszen a Ve. 221. § (1) bekezdése ilyen követelményt a fellebbezést előterjesztővel szemben nem támaszt.

A Nemzeti Választási Iroda főosztályvezető-helyettese, Grecskó Anita a másolatban csatolt e-mailben tájékoztatott arról, hogy a fellebbezésemet a Nemzeti Választási Iroda bírósági felülvizsgálati kérelemként felterjesztette a Debreceni Ítéltáblának.

A Debreceni Ítéltábla a támadott végzésében a kérelmemet érdemi vizsgálat nélkül elutasította, mivel álláspontja szerint abban az érintettségemet nem támasztottam alá, így a kérelem érdemi elbírálásra alkalmatlan. Ténybelileg tévedett a Debreceni Ítéltábla akkor, amikor megállapította, hogy a fellebbezésemet a Nemzeti Választási Bizottság felülvizsgálati kérelemnek minősítette, hiszen a Nemzeti Választási Bizottság sosem foglalkozott a fellebbezésemmel, a felterjesztő a Nemzeti Választási Iroda volt, s az Iroda anélkül, hogy az NVB az ügyemben döntött volna, a fellebbezésemet az iratokkal együtt felterjesztette elbírálás végett a Debreceni Ítéltáblához.

Tévedett a Debreceni Ítéltábla akkor is, amikor az elsőfokú TVB-határozatot másodfokúnak tekintette, hiszen megállapította, hogy a Ve. 222. § (1) bekezdése értelmében a választási bizottság másodfokú határozata ellen az ügyben érintett természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet bírósági felülvizsgálati kérelmet nyújthat be. A Debreceni Ítéltáblának észlelnie kellett volna, hogy a felülvizsgálandó határozat nem másodfokú, hanem elsőfokú (még akkor is, ha a TVB járt el elsőként az ügyben).

3. A Ve. szabályrendszerében alapvető különbség van a fellebbezés és a felülvizsgálati kérelem benyújtására jogosultak között: míg a Ve. 221. § (1) bekezdése alapján lényegében bárki nyújthat be fellebbezést, addig bírósági felülvizsgálati kérelmet a Ve. 222. § (1) bekezdése alapján csak az ügyben érintett személy vagy szervezet terjeszthet elő.

Bár az ügyben a TVB határozatából is kivilágló módon érintettnek minősülök, hiszen a TVB határozata részben engem marasztalt el, ezt a körülményt a fellebbezésben külön nem emeltem ki, mivel a Ve. 221. § (1) bekezdése az érintettség alátámasztását nem követeli meg.

Azzal, hogy a Nemzeti Választási Iroda – jogszabályi felhatalmazás nélkül, az elsőfokú határozat jogorvoslati záradékában feltüntetettek ellenére – a fellebbezésemet bírósági felülvizsgálati kérelemnek minősítette át, utólagosan támasztotta velem szemben a Nemzeti Választási Iroda és a bíróság a Ve. 222. § (1) bekezdése szerinti, az érintettség alátámasztásának követelményét, amelyből következően az Ítéltábla érdemi vizsgálat nélkül utasította el a jogorvoslati kérelmemet. Megjegyzem, hogy hatáskör hiányában való áttételre a Ve. kizárólag kifogások esetén és kizárólag a választási bizottságnak ad hatáskört, fellebbezés esetében az áttétel lehetőségét a Ve. nem ismeri.

4. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) hatálybaléptetése folytán szükséges rendelkezések tárgyában című 105/1952. (XII. 28.) MT rendelet 13. § (3) bekezdése szerint a nemperes eljárásokban – amennyiben az egyes nemperes eljárásokra vonatkozó jogszabályok másként nem rendelkeznek vagy az eljárás nemperes jellegéből más nem következik – is a Pp. szabályait kell megfelelően alkalmazni.

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 129. § (1) bekezdése alapján – a jogorvoslathoz való jog érvényesülése érdekében is – az Ítéltáblának álláspontom szerint a neki felterjesztett jogorvoslati kérelmet át kellett volna tennie a Nemzeti Választási Bizottsághoz, mivel a TVB határozata elleni fellebbezés az NVB hatáskörébe tartozik. A Pp. 129. § (2) bekezdése szerinti korlát a jelen esetben nem érvényesülhet, hiszen az NVB nem állapította meg a hatáskörének hiányát, sőt, a jogorvoslati kérelemmel egyáltalán nem foglalkozott, azt az NVB mellett működő Nemzeti Választási Iroda minősítette át bírósági felülvizsgálati kérelemmé.

5. Az Alkotmánybíróság elsőként a 3010/2014. (II. 11.) AB végzésében mutatott rá, hogy a választási határozatok bírósági felülvizsgálata során a bíróságok hatásköre az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdés b) pontján alapul. A bíróságok ezen hatásköre az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében meghatározott jog érvényesítését szolgálja, hiszen az a hatósági és más közigazgatási döntésekkel szembeni jogorvoslat jogát biztosítja. Ennek megfelelően a választási határozatok bírósági felülvizsgálata során az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti, a jogorvoslathoz való jognak érvényesülnie kell.

6. Azzal, hogy a Nemzeti Választási Iroda hatáskör hiányában és a TVB határozat jogorvoslati záradékával ellentétesen a jogorvoslati kérelmemet átminősítette bírósági felülvizsgálati kérelemmé, illetve hogy ezt az Ítéltábla hallgatólagosan helybenhagyta azzal, hogy a jogorvoslati kérelmet nem tette át a Nemzeti Választási Bizottsághoz, az a jogi helyzet állt elő, hogy a jogorvoslati kérelmemmel szemben utólagosan támasztották az eljáró szervek az érintettség megjelölésének a követelményét. Ez viszont arra vezetett, hogy az engem elmarasztaló TVB döntéssel szemben rajtam kívül álló, nekem fel nem róható okból egyáltalán nem tudtam érdemben jogorvoslattal élni. Ennek megfelelően nem önmagában az Nemzeti Választási Iroda és az eljáró bíróság törvényértelmezését kifogásolom a jelen alkotmányjogi panaszban, hanem azt, hogy ez a törvényértelmezés a konkrét ügyben megfosztott attól, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti, a jogorvoslathoz való joggal élhessek.

7. A személyemet érintő ügyben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Területi Választási Bizottság 2014. október 17-én hozott 82/2014. (X.17.) számú határozata volt az első döntés (első fokú döntés), majd a Nemzeti Választási Bizottságnak kellett volna döntenie a TVB döntése elleni fellebbezésemről (erre nem került sor!), a Debreceni Ítéltábla döntése pedig nem a másodfokú határozatra vonatkozott, hiszen ilyen nem született. A Debreceni Ítéltáblának a fentiek szerint tehát át kellett volna tennie a fellebbezésemet a Nemzeti Választási Bizottsághoz elbírálásra, s csak a másodfokú választási szerv határozata ellen nyílt volna meg az esetleges bírósági felülvizsgálat joga. Azáltal, hogy a Debreceni Ítéltábla nem ekként járt el, kiüresítette a jogorvoslathoz való alapjogomat, mivel mindenki másnak kétfokú választási szervi fórumrendszer áll a rendelkezésére a Ve. jogorvoslati rendelkezései értelmében (Ve. XII. fejezete), nekem viszont nem volt

módom arra, hogy az engem mint polgármesterjelöltet érintő ügyben kimeríthessem a választási szerv törvénysértő döntésével szembeni jogorvoslatot, ráadásul a bírósági felülvizsgálat a fent részletezettek szerint a Nemzeti Választási Iroda tevékenységének köszönhetően szintén nem volt alkalmas az érdemi jogorvoslásra. A törvénysértések következtében az esetemben kimaradt egy, a Ve.-ben biztosított jogorvoslati fázis, ezáltal sérült az Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való jog, továbbá az „átminősítés” eredményeként egy olyan bírósági felülvizsgálati eljárásba került a fellebbezésem, ami szó szerinti fellebbezés és nem bírósági felülvizsgálati kérelem volt, vagyis a fent kifejtett különbségek miatt a bírósági felülvizsgálati kérelemnek tekintett fellebbezésem eleve reménytelenné vált a Debreceni Ítéltábla áttételt elmulasztó döntése hiányában.

8. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel kijelentem, hogy az előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványomban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

9. Közvetlen érintettségem nem vitatható, mivel Nyírbátor polgármesterjelöltjeként a TVB határozata név szerint is megemlíti, a TVB döntése rám vonatkozó megállapításokat is tartalmaz, továbbá jómagam nyújtottam be a Nemzeti Választási Bizottsághoz fellebbezést a TVB határozatával szemben, és a tévesen bírósági felülvizsgálattá tett fellebbezésem kapcsán a Debreceni Ítéltábla előtt is én voltam a kérelmező.

10. Kérem a T. Alkotmánybíróságot, amennyiben megsemmisíti a Debreceni Ítéltábla alkotmányjogi panasszal támadott végzését, egyúttal az Abtv. 43. § (4) bekezdése alapján semmisítse meg a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Területi Választási Bizottság 2014. október 17-én hozott 82/2014. (X.17.) számú határozatát is, mert e nélkül az ítéltáblai végzés megsemmisítése ellenére joghatályos marad a fellebbezéssel támadott TVB határozat.

Tisztelettel,

Nyírbátor, 2014. október 24.

